

Elina Kolāte,
Pasaules dabas fonds

ELĪNA KOLĀTE ir ieguvusi vides zinību izglītību Latvijas Universitātē. Savulaik strādājusi kā pašnodarbinātā, organizējot savu laiku atbilstoši savām vēlmēm un nopelnot apmierinošu algu. Vienlaikus viņa zināja, ka pilna laika darba piedāvājumu pieņems tikai tad, ja tas būs kas tāds, kas viņu patiešām interesē. Tā arī notika, kad aptuveni pirms trim gadiem viņa saņēma e-pasta vēstuli no kolēģa, kurš strādāja Latvijas Hidroekoloģijas institūtā. Kolēģis rakstīja, ka institūts meklē Baltijas Jūras un saldūdens programmas vadītāju. Elīna neko nezina par šo projektu, bet izpētot saprata – tas ir darbs, kura dēļ viņa varētu piekrist mainīt savu darba dzīvi, un piedāvājumu pieņēma.

Baltijas Jūras un saldūdens programma ir daļa no Pasaules Dabas fonda (WWF) Latvija, un strādā ciešā sadar-

“Es domāju, ka šis ir labākais veids, kā pārliecināt politiķus; viņi nebaidās no mums, bet baidās no tā, ka cilvēki varētu nebalsot par viņiem. Tāpēc, ja mums izdosies pārliecināt sabiedrību, mums izdosies pārliecināt arī viņus.”

- ELĪNA KOLĀTE

bībā ar visām Baltijas jūras valstīm. Viena no lielākajām problēmām, kas tiek risināta projekta ietvaros, ir aļģu vairošanās. Šo nelabvēlīgo parādību izraisa pārmērīga minerālmēsli lietošana lauksaimniecībā, kas veicina ārkārtēju aļģu izplatīšanos, galarezultātā piesārņojot ūdeņus un sliktākajā gadījumā padarot tos toksiskus sakarā ar skābekļa trūkumu. Saprotams, ka problēma ir patiešām nopietna, un, lai gan tā vēl nav skārusi no upēm tekošo ūdeni, ko 50% Latvijas iedzīvotāju izmanto kā dzeramo ūdeni, pastāv risks, ka nevēlamais scenārijs varētu īstenoties ātrāk, nekā plānots. Piemēram, kaimiņvalstī Polijā tieši tā jau notiek, un tas ir pietiekams iemesls uztraukties. Problēmas risinājums ir patiešām izaicinājums, jo neviens īsti nezina, kā to izdarīt, tehnoloģijas vēl

nav tik attīstītas, lai risinātu šādu apdraudējumu lielā mērogā – citiem vārdiem sakot, labāk parūpēties par drošību laicīgi nekā nožēlot pēc tam.

Elīnas pienākums ir radīt un izplatīt zināšanu bāzi un informāciju par šāda veida tēmām, pastāvīgi veicot izpēti, izplatot informāciju un nodarbojoties ar lobēšanu. Cilvēki domā, ka Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija ir tā, kas galvenokārt nodarbojas ar vides jautājumiem, bet tā tas nav. Ministrija, kurai vides jomā ir lielākā teikšana un resursi, ir Lauksaimniecības ministrija. Diemžēl dialogs ar viņiem praktiski nepastāv. Acīmredzot ministrijai nerūp pilsoniskā sabiedrība un vides aizsardzība. Šķiet, tā vēl joprojām dzīvo padomju laikos un tur strādājošajiem nav ne mazākā nodoma strādāt pie šiem jautājumiem. Šis ir galvenais šķērslis Elīnas darbā, lai nodrošinātu saldūdens krājumu aizsardzību, jo lauksaimniecības prakses maiņa ir vienīgais veids, kā risināt problēmu.

